

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma:	Kfv.II.37.534/2018/8.
A tanács tagjai:	Dr. Tóth Kincső a tanács elnöke Dr. Kalas Tibor előadó bíró Dr. Balogh Zsolt bíró
A felperes:	Felperes (cím)
A felperes képviselője:	Izsó és Tóth Ügyvédi Iroda (Dr. Izsó István ügyvéd, 1096 Budapest, Ernő utca 30-34. I./112.)
Az alperes:	Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (1117 Budapest, Budafoki út 60.)
Az alperes képviselője:	Dr. ... jogtanácsos
A per tárgya:	idegenrendészeti határozat bírósági felülvizsgálata
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:	a felperes
A felülvizsgálni kért jogerős határozat:	Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.K.32.903/2017/8. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.K.32.903/2017/8. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.
- kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2017. április 18-án tartózkodási kártya iránti kérelmet nyújtott be a magyar állampolgárságú gyermekére, ...-re tekintettel.
- [2] A Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatóság a 2017. június 27-én meghozott 106-I-35577/16/2017-Tk. számú határozatával a felperes tartózkodási kártya kiadása iránti kérelmét elutasította, egyúttal kötelezte, hogy meghatározott határidőig Magyarország területét hagyja el. Megállapította, hogy a felperes a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény (a

továbbiakban: Szmvtv.) 7. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem rendelkezik magyarországi tartózkodásának idejére elegendő anyagi forrással ahhoz, hogy tartózkodása ne jelentsen indokolatlan terhet Magyarország szociális ellátó rendszerére. Megállapította továbbá, hogy a felperes az egészségügyi szolgáltatásokra nem minősül biztosítottnak az Szmvtv. 7. § (2) bekezdés b) pontja alapján. Az idegenrendészeti hatóság helyszíni ellenőrzést tartott a felperes lakóhelyén, továbbá őt személyesen meg is hallgatta. Mivel a felperesnek a gyermekével 2,5 éve teljesen megszakadt a kapcsolata, azt állapította meg, hogy a családi életközösség nem valósul meg a felperes és gyermeke között, ezért a felperes nem minősül magyar állampolgárt kísérő vagy hozzá csatlakozó családtagnak, ezért az Szmvtv. 2. § b/bg) pontjára tekintettel az 1. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek hiányában a tartózkodási kártya kiadása iránti kérelmet elutasította és az Szmvtv. 15. § (1) és (3) bekezdésére hivatkozással kötelezte Magyarország területének elhagyására.

- [3] A felperes fellebbezést nyújtott be az elsőfokú határozat ellen, amelyben arra hivatkozott, hogy a benyújtott kérelemre tekintettel a hatóságnak fel kellett volna függesztenie az eljárását, mert a volt élettársa jogtalanul, szó nélkül vitte el gyermekét külföldre, melyre tekintettel a gyermek visszahozatala végett polgári eljárást kezdeményezett.
- [4] Az alperes a 2017. augusztus 18-án meghozott 106-Tk-28081/4/2017. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta, egyúttal megállapította, hogy a felperes magyarországi tartózkodási joga megszűnt. Az alperes határozatának indokolása szerint a felperes a börtönbe vonulása előtti időszakban sem rendelkezett gyermekével azonos magyarországi tartózkodási hellyel, mert a felperes bejelentett tartózkodási helyei nem egyeztek meg a gyermek édesanyjának lakóhelyével. Mivel a felperes ténylegesen nem gyakorolja a szülői felügyeleti jogát, 2,5 éve nem tartja a kapcsolatot a gyermekével és a gyermek édesanyjával, ezért helytállóan állapította meg az elsőfokú hatóság, hogy a felperes nem minősül magyar állampolgárt kísérő vagy hozzá csatlakozó családtagnak, így magyarországi tartózkodási joga családtagként nem áll fenn.
- [5] Az alperes a határozata meghozatala napján a 106-Tk-28081/3/2017. számú végzésével a másodfokú eljárás felfüggesztésére irányuló kérelmet elutasította az Szmvtv. 70. § (5) bekezdésére hivatkozással azzal, hogy a gyermek tiltott külföldre vitele miatt indult polgári eljárás nem minősül az idegenrendészeti eljárás előkérdésének.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [6] A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt. Ebben előadta, hogy az alperes nem függesztette fel az eljárását a gyermek jogtalan külföldre vitele miatt indult polgári eljárásra tekintettel. Sérelmezte azt a hatósági megállapítást, miszerint nem rendelkezik szülői felügyeleti joggal. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 4:175. § (1) bekezdésére hivatkozással állította, hogy akkor is megilleti a gyermek sorsát érintő lényeges kérdésben való döntés joga, ha a szülői felügyeleti joga szünetel. Ezért is fordult a hatóságokhoz a gyermeke tiltott külföldre vitele miatt. Álláspontja szerint ez az eljárás előkérdése az idegenrendészeti eljárásnak, addig nem lehet dönteni arról, hogy magyar állampolgár gyermekével milyen viszonya van, amíg a polgári eljárás be nem fejeződik.
- [7] Az alperes a kereset elutasítását indítványozta a határozatában foglaltakat fenntartva.

Az elsőfokú ítélet

- [8] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét nem találta megalapozottnak. Rámutatott, hogy a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a

továbbiakban: Ket.) 32. § (5) bekezdése az idegenrendészeti eljárásban nem alkalmazható, a Ket. 32. § (1) bekezdése külön törvényi szabályozásra utalja az eljárás felfüggesztésének a lehetőségét. Ilyen külön törvény az Szmtv., amelynek 70. § (5) bekezdése szűken meghatározott körben teszi lehetővé az eljárás felfüggesztését az idegenrendészeti hatóság számára. Kizárólag olyan esetben van mód az eljárás felfüggesztésére, amikor az EGT-állampolgár vagy a családtag tartózkodási jogosultságára vonatkozóan más szerv hatáskörébe tartozó eljárás folyik. A felperes által indított polgári peres eljárás nem alapozza meg az eljárás felfüggesztését, ezért ebben a kérdésben az alperes helytállóan döntött.

- [9] Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy az alperesi döntésnek csak egyik hivatkozási alapja volt, hogy a felperes nem minősül magyar állampolgárt kísérő vagy hozzá csatlakozó családtagnak, mert ezen túlmenően a felperes megélhetését, az egészségügyi szolgáltatásokra való jogosultságát sem látta biztosítottnak az alperes, ezek is az elutasítás indokát képezték.
- [10] Az Szmtv. 7. § (2) bekezdésében foglaltak teljesítése elengedhetetlen feltételei a tartózkodás engedélyezésének. Az alperes által felhívott Szmtv. 14. § (1) bekezdés a) pontjának alkalmazását tévesnek tekintette, mert álláspontja szerint a felperesre az Szmtv. 14. § (3) bekezdése az irányadó. Kiemelte ugyanakkor, hogy a szülői felügyeleti jogon alapuló tartózkodás esetén a tartózkodási jog abban az esetben szűnik meg, ha a harmadik ország állampolgárságával rendelkező személy szülői felügyeleti joga megszűnik és más jogcímen a személy további tartózkodásra nem jogosult. Az Szmtv. 2. § b/bg) pontjára utalva megjegyezte, hogy a családi minősítéshez a kiskorú magyar állampolgár felett szülői felügyeleti joggal rendelkezést kívánja meg a jogszabály, nem pedig a szülői felügyeleti jog gyakorlását, ezért az alperes ezt a körülményt tévesen vizsgálta. Azonban mivel a kérelem elutasításának két másik oka fennállt, ezért ítéletével a felperes keresetét elutasította, mert az alperesi határozatot a fennmaradt elutasítási okokra tekintettel törvényesnek és megalapozottnak kellett tekintenie.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [11] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezését és a keresetének helyt adó ítélet hozatalát.
- [12] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339. § (1) bekezdését, a Ket. 1. § (2) és (2a) bekezdését, 2. § (3) bekezdését, 50. § (6) bekezdését, az Szmtv. 1. § (1) bekezdés c) pontját, 15. § (1) és (3) bekezdését, 7. § (2) bekezdését, 14. § (1) bekezdés a) pontját, 14. § (3) bekezdését, 70. § (5) bekezdését.
- [13] Sérelmezte, hogy az alperes a fellebbezési eljárást nem függesztette fel a gyermek külföldre vitele miatt indított polgári eljárásra tekintettel. Állította, hogy erre az eljárásra tekintettel az eljárás felfüggesztésének lett volna helye, mert az alperes a szülői felügyeleti jogára vonatkozóan megállapítást tett, azonban ebben a kérdésben csak akkor lehetett volna dönteni, ha a gyermeke Magyarországra visszakerül. A bíróság az Szmtv. 14. § (3) bekezdésének alkalmazását tartotta irányadónak. Erre figyelemmel a szülői felügyeleti jog megszüntetése kérdésében csak polgári bíróság jogosult dönteni. Ilyen döntés azonban nem született, ezért az alperesnek nem állt volna módjában megszűntnek nyilvánítani a szülői felügyeleti jogát.
- [14] A felperes szerint az elsőfokú bíróság jogsértően minősítette az alperes végzését az eljárás felfüggesztése körében és tévesen állapította meg az Szmtv. 70. § (5) bekezdése alapján, hogy nem volt mód az eljárás felfüggesztésére. Ezzel ellentétben igenis jelentősége annak, hogy rendelkezik-e szülői felügyeleti joggal, ezért előkérdésnek minősül, hogy a gyermekével milyen viszonyban lehet.
- [15] Sérelmezte továbbá, hogy a bíróság megállapította, hogy nem volt igazolt az egészségügyi szolgáltatásokra való jogosultsága. A felülvizsgálati kérelméhez ezért csatolta a munkaszerződését, adóhatósági bejelentő lapját és az erre vonatkozó elfogadó nyugtát.

- [16] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Utalt arra, hogy az egészségügyi szolgáltatásokra való jogosultság és a megélhetés a közigazgatási eljárásban nem került igazolásra, ezek utóbb a felülvizsgálati eljárásban már nem bizonyíthatóak, ezért a felülvizsgálati kérelemhez csatolt munkaszerződés nem bír jelentőséggel.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [17] A felperes felülvizsgálati kérelme alaptalan.
- [18] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 272. § (2) bekezdése és 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban konkrétan megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül.
- [19] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárásban olyan jogszabálysértés nem kerülhet vizsgálatra, amelyre a fél a keresetében, vagy legkésőbb az első tárgyaláson nem hivatkozott, ezért arra vonatkozóan a jogerős ítélet döntést sem tartalmazhatott [Pp. 335/A. § (1) bekezdése]. A felperes az egészségügyi szolgáltatásokra való jogosultsága tekintetében az Szmtv. 7. § (2) bekezdés b) pontja szerinti feltételek fennállásának hiányát a keresetében nem kifogásolta, ezt a megállapítást nem támadta, ezért ez az elutasítási ok utóbb a felülvizsgálati eljárásban már nem tehető vitássá. Mindebből következően a felülvizsgálati eljárásban nem volt vizsgálható a felülvizsgálati kérelemhez csatolt munkaszerződés és adóhatósági bejelentőlap tartalma és annak az ügyre való esetleges kihatása.
- [20] Azt támadó felülvizsgálati kérelem hiányában a Kúria az Szmtv. 14. § (1) bekezdés a) pontja és (3) bekezdése alkalmazhatósága kérdését nem vizsgálta. Kiemeli ugyanakkor a Kúria, hogy a családtagi jogállás önmagában nem teremt alanyi jogot a magyarországi tartózkodás engedélyezésére [Kfv.II.37.007/2012/8., Kfv.II.37.566/2011/6., Kfv.II.37.641/2012/5. számú eseti döntések].
- [21] A felperes a Ket. alapelvi rendelkezéseinek megsértéséhez a felülvizsgálati kérelmében indokolást nem társított, nem fejtette ki, hogy ezeket a rendelkezéseket a jogerős ítélet miként és hogyan sértette meg, ezért kifejezett indokolás hiányában ezek a jogsértések érdemben nem voltak vizsgálhatóak. Szükséges arra is utalni, hogy ezek az alapelvek a hatóság eljárására és nem a bíróságra irányadók. A felperes által hivatkozott Pp. 339. § (1) bekezdése a jogszabálysértés kiküszöbölésének általános módját szabja meg, a bíróság kompetenciájába tartozik, hogy jogszabálysértés esetén milyen konkrét rendelkezést hoz.
- [22] Az eljárás felfüggesztése kapcsán kifejtetteket a Kúria szintén nem találta megalapozottnak. Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra, hogy az eljárás felfüggesztésére idegenrendészeti ügyekben az Szmtv. 70. § (5) bekezdése alapján, az abban foglalt esetkörben kerülhet sor. E rendelkezése szerint, ha az ügy érdemi eldöntése olyan, az EGT-állampolgár vagy a családtag magyarországi tartózkodási jogosultsága vonatkozásában felmerülő kérdés előzetes elbírálásától függ, amely eljárás más szerv hatáskörébe tartozik, akkor az idegenrendészeti eljárás felfüggeszthető. Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra, hogy a tartózkodási jogosultság nincs összefüggésben a gyermek külföldre vitele miatt indított polgári eljárással, mert ez a szülői felügyeleti jog megszűnését nem eredményezi, így a szülői felügyeleti jogon alapuló tartózkodás esetében ez a körülmény irreleváns, ezért az nem tekinthető az idegenrendészeti eljárás előkérdésének és nem alapozza meg az eljárás felfüggesztését.
- [23] A szülői felügyeleti jog kérdését az idegenrendészeti hatóságok a tartózkodási ügy szempontjából helytállóan értékelték, felperes az eljárás során ezt a hatósági megállapítást érdemben vitássá tenni nem tudta. Ez döntően meghatározta a tartózkodás iránti kérelem elutasítását az akkor hatályos Szmtv. 2. § b/bg) pontjára figyelemmel.
- [24] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sértette meg az Szmtv. 1. § (1) bekezdés c) pontját, 15. § (1) és (3) bekezdését, 7. § (2) bekezdését, továbbá az alperes a tényállást a

szükséges körben tisztázta, ezért az elsőfokú bíróság a Ket. 50. § (6) bekezdésének megsértését sem állapíthatta meg.

- [25] A Kúria a felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezések vonatkozásában a jogerős ítéletet megalapozottnak és törvényesnek ítélte, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [26] A sikertelen felülvizsgálati kérelemmel élő felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.
- [27] A peresztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték megfizetésére, melynek mértékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontja és 50. § (1) bekezdése határozza meg.

Budapest, 2019. június 5.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Kalas Tibor s.k. előadó bíró, Dr. Balogh Zsolt s.k. bíró